

Expunere de motive
referitoare la
Proiectul de Lege privind modificarea Legii nr. 227/2015 Codul Fiscal

Sistemul de asigurări sociale de sănătate din România a fost construit cu scopul declarat de a se asigura asistență medicală pe teritoriul României și nu de a strânge, prin orice mijloace, bani de la cetățenii români, indiferent dacă aceștia pot sau nu beneficia de serviciile acestui sistem.

Noul Cod Fiscal impune plata contribuției de asigurări sociale de sănătate atât cetățenilor români care lucrează în străinătate, care nu au renunțat la domiciliul în țară, și care nu pot proba deținerea unei asigurări de sănătate emisă de autoritățile din ale state ale UE, dar și agricultorilor care nu îndeplinesc condiția de a fi impozitați prin tranșe de venit sau persoanelor casnice ce nu sunt coasigurate.

În cazul cetățenilor români care lucrează în străinătate este evident că aceștia nu pot beneficia, prin forța lucrurilor, de serviciile medicale din România.

Mai mult, în forma actuală noul Cod Fiscal prevede că dacă o persoană, cetățean român, care lucrează în străinătate și care are domiciliul în România, posedă o asigurare medicală în sistemul de securitate socială din țara unde lucrează, persoana este obligată să facă dovada valabilității acestei asigurări la ANAF, în România; numai astfel persoana va fi scutită de plata contribuției de sănătate în România.

Dacă o persoană care lucrează în străinătate și care din diverse motive nu are încheiată o asigurare medicală în sistemul de securitate socială din țara unde lucrează sau nu face, la ANAF România, dovada valabilității unei asigurări, aceasta este obligată să plătească o contribuție de 66 lei/lună la sistemul asigurărilor sociale din România, deși, evident, aceasta nu va beneficia, decât eventual accidental, de serviciile sistemului românesc de sănătate.

Deasemenea, actuala formă a legii obligă persoanele fără venituri sau cu venituri foarte mici să plătească o contribuție de asigurări sociale de sănătate ce se calculează prin aplicarea cotei individuale de contribuție (5,5%) asupra bazei de calcul reprezentând salariul minim brut pe țară.

Se pot pune mai multe întrebări. În condițiile în care persoanele în cauză nu au venituri sau au venituri foarte mici, de unde vor avea acestea să plătească lunar suma de 66 lei?

Cum vor putea salariații ANAF să depisteze, în vederea achitării contribuției obligatorii, cetățenii români care lucrează undeva în Europa sau chiar pe întregul mapamond?

Nu cumva cheltuielile făcute de ANAF cu urmărirea încasării acestor taxe vor depăși sumele ce practic vor putea fi colectate?

Având în vedere cele prezentate mai sus, se propune modificarea Codului Fiscal astfel încât să fie stipulată o variantă mult mai rațională de asigurare la sistemul românesc de sănătate pentru persoanele fără venituri sau cu venituri foarte mici dat și pentru românii care lucrează în străinătate. În speță, se propune acordarea posibilității pentru acești cetățeni români de a opta pentru plata contribuției de sănătate.

Luând în considerare dificultatea procedurilor de verificare a conformității plății presupuse de actuala formă a Codului Fiscal pentru această categorie de contribuabili, dar și posibilitatea ca mulți români din diaspora să dorească, nu să fie obligați, să se asigure în sistemul de sănătate românesc, considerăm că impactul financiar urmează a fi unul pozitiv.

În consecință vă rugăm să fiți de acord cu adoptarea prezentului proiect de act normativ.

SENATOR
DAN MIRCEA GEOANA

